

धृष्टेन ज्वालौघेन शोशुचानः देदीप्यमानः अत्यन्तं शोचते शोशुच्यतऽइति शो-
शुचानः शुच दीतावित्यस्माद्यङ्कुताहानचप्रत्ययः । तथा जुह्वा सुचा ब्रूयमान इति
शेषः । असंदितः अखण्डितः । ईदृशः सन्विघ्नक सर्वत्र (३.) तिर्यगूर्ध्वमधश्च उल्काः
ज्वाला विसृज रक्तोधाताय मुञ्चेत्यर्थः ॥ १० ॥

प्रति स्पशो विसृज तूर्णितमो भवो पायुर्विशोऽस्या अदब्धः ।

यो नो दूरेऽअघशंसो योऽअत्यग्रे मा किष्टे व्यथिरादधर्षीति ॥ ११ ॥

नोऽस्माकं दूरे योऽअघशंसः अघं पापं शंसतीति अघशंसः अस्मद्गोही यो
दूरे वसति यश्चान्ति समीपे अघशंसः हे अग्रे तं प्रति स्पशः स्पश बन्धने स्पश-
यन्ति बध्नन्तीति स्पशो बन्धनकृतः प्रणिधीन्विसृज प्रेरय । अस्या अस्मदीयायाः
विशः प्रजायाः पायुः पातीति पायुः पालको भव । कीदृशस्त्वं तूर्णितमः तूर्णं वे-
गोऽस्यास्तीति तूर्णी अत्यन्तं तूर्णी तूर्णितमः वेगवत्तरः । अदब्धः अनुपहंसितः ।
हे अग्रे एवमनुग्रहं प्रवृत्तस्य ते तव मा किः मा कश्चित् व्यथिः व्यथयतीति व्य-
थिः व्यथकः शत्रुरादधर्षीति धार्थ्यं मा करोतु । दूरसमीपस्थानस्मद्भूतप्रति वरतो
बन्धकान्प्रेरय केनाप्यहंसितोऽस्मत्प्रजापालको भव राज्ञसाश्च त्वां प्रति धृष्टा मा
सन्वित्यर्थः । धृषो धातोर्लुङि द्विवचनभावश्च मायोगात् ॥ ११ ॥

उदग्ने तिष्ठ प्रत्यातनुध न्यमित्रांश्च ॥ ओषतात्तिग्महेते ।

यो नोऽअरातिः समिधान चक्रे नीचा तं धक्ष्यतसं न शुष्कम् ॥ १२ ॥

हे अग्रे त्वमुत्तिष्ठ ततः प्रत्यातनुध ज्वाला विस्तारय तिग्मा हेतयो यस्य स
तिग्महेति तिग्मं तेजतेरुत्साहकर्मणः तत्सम्बोधनं हे तिग्महेते उत्साहवदायुध
अमित्राञ्छत्रून् त्वं न्योषतात् नितरां दह उष दहे तुह्योस्तातङ्गिति [पा० ७.१.
३५.] तातङ्गदिशः । हे समिधान समिन्दे दीप्यतेऽसौ समिधानः तत्सम्बुद्धौ हे
समिधान दीप्यमान नोऽस्माकं योऽरातिं चक्रे करोति दानं प्रतिषेधति तं नीचा
नीचैः कृत्वा धक्षि दह दह भस्मीकरणे बहुलं हन्दसीति [पा० २.४.७३.] शपि
लुप्ते लटि मध्यमैकवचने धक्षीति रूपम् । तत्र दृष्टान्तः शुष्कमतसं न न इवार्थः
अतसो वृक्षः शुष्कं वृक्षमिवादातारं निर्दहेत्यर्थः ॥ १२ ॥